

BREUS

■ L'existencialisme de Jean-Paul Sartre

El 27 de gener s'estrena a la Sala Atrium de Barcelona *Huis Clos* (A porta tancada), obra adaptació del text de Jean-Paul Sartre que inaugurarà la programació d'aquest espai teatral. La direcció de Raimon Molins porta l'espectador a un infern dels personat-

ges, on tot és etern, el temps no corre i ells són conscients de les seves falles, de ser presoners de

la seva capacitat de decidir i de les mirades alienes que jutgen els seus actes.

■ Immigració il·legal al Teatre Romea

Els immigrants il·legals del Nova York dels anys 50 es traslladen a Barcelona, al Teatre Romea a partir del 30 de gener fins a l'abril. L'acció

de *Panorama des del pont*, obra d'Arthur Miller, comença deu anys després de la fi de la Segona Guerra Mundial a Estats Units, on Eddie Carbone, immigrant il·legal italià al país nord-americà, contemplarà com la seva vida és sacsejada per l'obsessió que sent per la seva neboda a qui ell i la seva dona acolliren en quedar òrfena.

teatre

FRANCESC FOGUET I BOREU

Francesc.Foguet@uab.cat

Ronda naval sota la boira

una paràbola dels mecanismes socials i de poder, en què es ventilen –com qui no vol– qüestions d'abast ètic, convencions de sociabilitat i debats sobre el progrés de la humanitat o l'hegemonia mundial.

La companyia Els Pirates, sota la direcció d'Adrià Aubert, ha abordat la *Ronda caldersiana* amb resolució, dinamisme i bon humor (El Maldà). En un digne treball de conjunt, ha sabut traslladar la novel·la al petit format amb solucions i recursos eficaços. Dos exemples. La simulació d'una entrevista al director d'escena de la versió teatral de la novel·la caldersiana permet aclarir, al públic, la complicació sobre l'autoria o la trama. Per a la perspectiva múltiple d'històries, en canvi, s'ha optat per un àgil transformisme dels intèrprets que posen cos i veu als personatges i que fan anar l'espectacle en doina.

El resultat global és un muntatge senzill, vivaç i fresc que convida a rellegir Calders, a gaudir de l'humor fi, la imaginació desbordant, la sorprenent lògica narrativa i la precisió literària de l'autor de *Cròniques de la veritat oculta*. A la seva manera, tot recalcant-ne la lectura més disbauxada, Els Pirates il·lustren bé el "realisme màgic" caldersià, la barreja entre la comprensió racional i la dimensió màgica o onírica de la realitat. N'ofereixen, de l'original de partida, una proposta deferent i honesta que torna a dur a l'escenari un dels nostres grans clàssics. Amb perdó de Descartes: naveguem, ergo existim.

Naveguem, ergo existim

Ronda naval sota la boira (1966) és una de les millors novel·les de Pere Calders. Amb humor i ironia subtils, l'escriptor barceloní hi exposa la delicada situació dels passatgers del *Panoràmic*, un transatlàntic condemnat al naufragi. Considerada una "antinovel·la", l'obra parodia les convencions del gènere i juga a consciència amb els diversos ingredients del relat i el "pacte de lectura". Encara que l'autoria s'atribu-

eix a Oleguer Sureda i Armatell, que insisteix en la veracitat dels fets, és també qüestionada permanentment.

Resulta tot un repte adaptar al teatre una novel·la tan complexa i plena de replecs com *Ronda naval sota la boira*. Calders s'inspirà en el naufragi del *Titanic* per oferir una mena de *theatrum mundi* o *fira de vanitats*. Les peripècies de la tripulació i el passatge del *Panoràmic* a la deriva esdevenen